



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

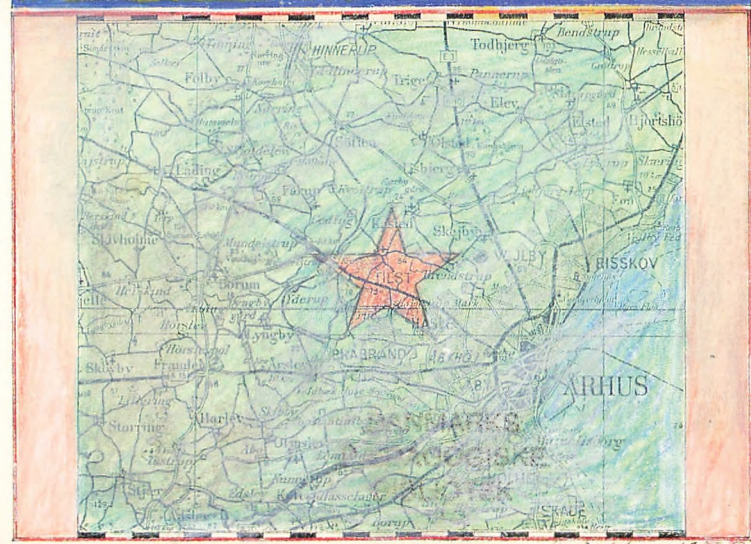
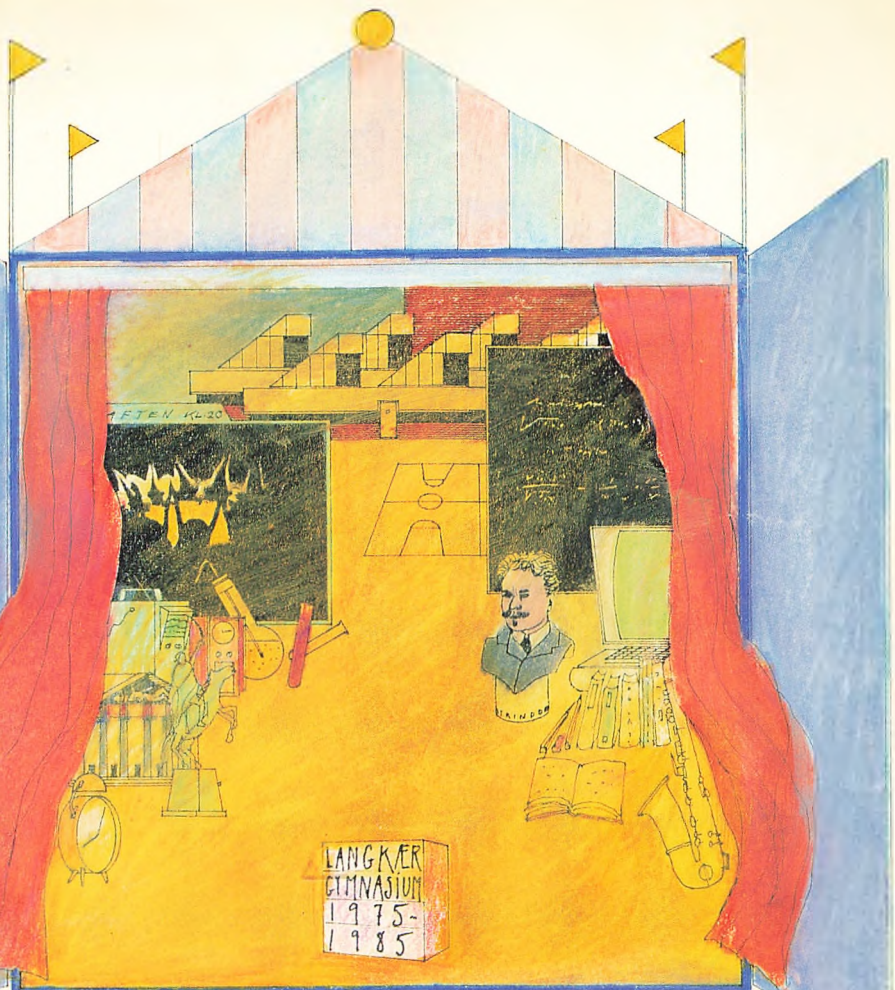
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

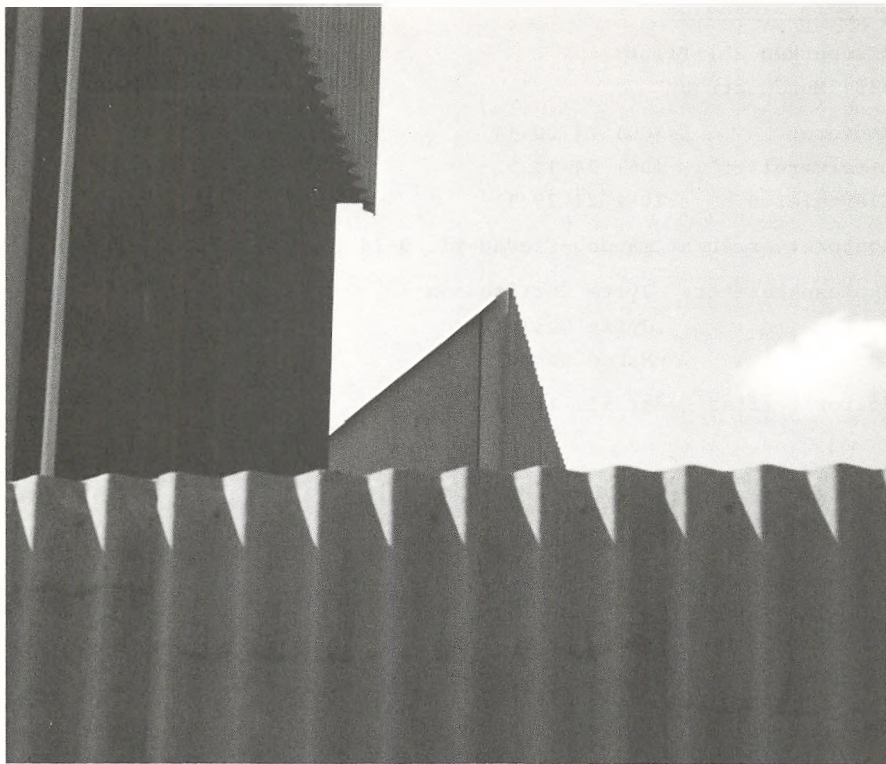
### Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

slips  
01





**LANGKÆR GYMNASIUM  
1985**



LANGKÆR GYMNASIUM

Kileparken 25, Tilst  
8381 Mundelstrup

Kontoret (06) 24 20 11  
Lærerværelset (06) 24 18 51  
Elevtelefon (06) 24 29 11

Kontoret er åbent mandag-fredag kl. 9-14

Skolesekretærer: Jytte Christensen  
Jytte Gellert  
Hanne Herms

Rektor træffes bedst kl. 12-13

LANGKÆR GYMNASIUM 1985

Årsskriftet er redigeret af:

P.V. Christiansen  
Jens Gellert  
Claus Jensen  
Vibeke Svaneborg  
Peter Touborg

og trykt i Bogtrykkeriet Skive  
i et oplag på 1100 ekspl.

Omslag tegnet af  
Jens Bertelsen

## FORORD

Dette årsskrift rummer som sædvanlig oplysninger om aktiviteter, som ligger i forlængelse af den skemalagte undervisning, samt oplysninger om personale og elever, herunder en fortegnelse over dimittender 1985. Praktiske oplysninger vedrørende skolen er ikke medtaget, et særligt introduktionshefte med bl.a. disse ting er udleveret til alle 1.g'ere.

Da det er 10 år siden skolen blev indviet - helt nøjagtigt var det den 14. november 1975 - benytter vi lejligheden til at foretage et tilbageblik.

Forskellige bidrag fra lærere og elever genspejler tiårets diskussion om gymnasieskolens struktur og indhold, bekymringerne for bratte ændringer i elevtilgangen, men også det faktum, at gymnasiets indhold er intakt, dets stærke tradition som studieforberedende almenuddannelse, og dets usvækkede betydning som åndeligt vækststed for unge.

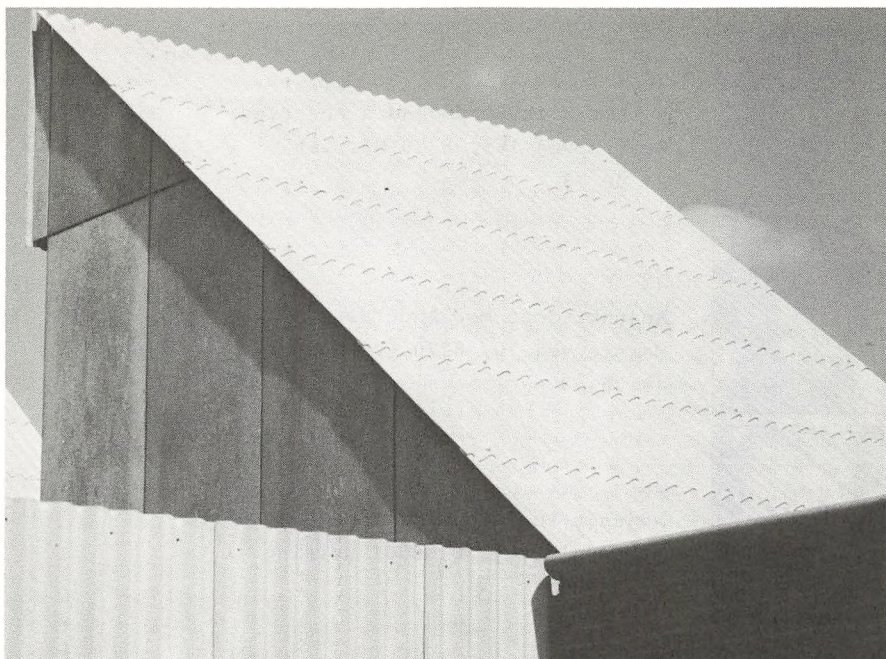
*P. V. Althausen*



## INDHOLDSFORTEGNELSE

PERSONALIA OG ÅRSBERETNING	5
Skolens lærere pr. 1.8.1985	6
Teknisk-administrativt personale pr. 1.8.1985	14
Skolerådets sammensætning	16
Lærerrådets forretningsudvalg	16
GL-tillidsmand	16
Opgavefordeling vedr. skolens administration	16
Ændringer vedr. skolens personale	17
Pædagogikum på Langkær Gymnasium	17
Langkær Gymnasiums kalender 1984-85	19
Langkær Gymnasiums elevtal pr. 25.8.1985	22
Oversigt over elevtal 1975-85	24
LANGKÆR GYMNASIUM 1975-1985	25
Langkær Gymnasium 1975-85	26
af P.V.Christiansen	
Løst og fast om Langkærs lyse barndom	28
af Aage Jørgensen	
Fem år på Langkær	32
af Anne Leth Pedersen	
Brugbare erfaringer	34
af Anne Kirsten Mølle	
"Ikke længere langtidsholdbar dannelse"	37
af Hanne Bruun	
Mit Langkær - dit Langkær?	40
af Mogens Rasmussen	
"I et skær af rosa"	42
af Anne Granum-Jensen og Ole Roslev Østergaard	
DIMITTENDER 1985	47

Dahl.



**PERSONALIA  
OG  
ÅRSBERETNING  
1984-85**



SKOLENS LÆRERE PR. 1.8.1985



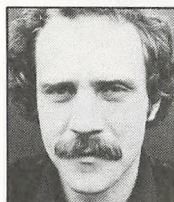
ES  
Lektor Erik Strandgaard Andersen  
Mustrupvej 165, 8320 Mårslet  
29 08 73

kemi/fysik



JM  
Adjunkt Jess Mou Andersen  
Marslevvej 10, 8270 Højbjerg  
11 25 53

geografi  
AV-inspektor



PH  
Adjunkt Poul Højlund Andersen  
Fregerslevvej 10, 8362 Hørning  
92 34 23

historie/musik



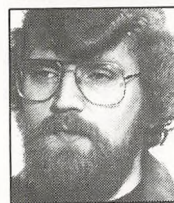
DA  
Adjunkt Dorthe Antonsen  
Stadion Allé 51, 8000 Århus C  
11 45 01

dansk/idræt



AB  
Adjunkt Asker Bentsen  
Ndr. Strandvej 85, 8240 Risskov  
17 81 82

samfundsfag/  
historie



TH  
Adjunkt Thorkild Boas  
Rosenvangs Allé 36, 8260 Viby J  
11 29 73

dansk/idræt



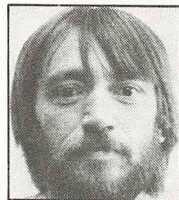
KB  
Adjunkt Knud Erik Breitenbauch  
Overdrevet 347, 8382 Hinnerup  
91 13 71

biologi  
boginspektor



VB  
 Adjunkt Vibeke Brose  
 Snebærvej 16, 8270 Højbjerg  
 27 48 69

fransk/tysk



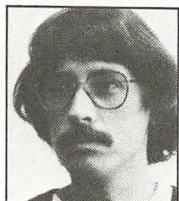
ER  
 Adjunkt Erling Baastrup  
 Skyttevej 29, 8450 Hammel  
 96 36 37

fysik/matematik  
 studievejleder



OC  
 Adjunkt Orla Christensen  
 Damvej 56, 8471 Sabro  
 94 89 49

engelsk/dansk



TC  
 Adjunkt Torben Spanøet Christensen  
 Mejlbyvej 13, 8250 Egå  
 22 66 47

samfundsfag/  
 geografi



UC  
 Adjunkt Ulla Christensen  
 Sandmosevej 74, 8270 Højbjerg  
 27 56 75

matematik/datalogi



EC  
 Adjunkt Elisabeth Christiansen  
 Venusvej 5, Søften, 8382 Hinnerup  
 98 75 19

matematik/engelsk  
 boginspektør



PV  
 Rektor Poul Verner Christiansen  
 Solklintevej 17e, 8250 Egå  
 22 46 43

tysk/dansk  
 rektor



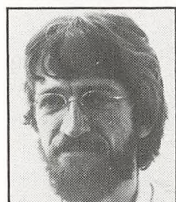
JF  
Adjunkt Jes Falk  
Fortevej 95a, 8240 Risskov  
17 59 49

musik/histori



LF  
Adjunkt Linda Fernov  
Søbakkevej 74, 8381 Mundelstrup  
24 25 45

biologi/idræt



KF  
Adjunkt Kurt Finsten  
Saralystvej 25, 8270 Højbjerg  
27 37 42

dansk/formning



PF  
Adjunkt Poul Aage Fogde  
Æbleparken 17, Søften, 8382 Hinnerup  
91 10 86

engelsk/religion



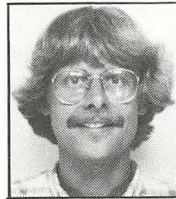
CF  
Cand.mag. Charlotte Freundt  
Rørmosevej 5, 8270 Højbjerg  
27 28 40

dansk/  
oltidskundskab



JG  
Adjunkt Jens Gellert  
Græsvangen 59, 8381 Mundelstrup  
24 06 46

fysik/matematik  
inspektor



HG  
Cand.phil. Henrik Gaardboe  
Universitetsparken  
koll. 5<sup>2</sup>, vær. 216, 8000 Århus C  
12 72 19

frans



SH  
 Adjunkt Søren Halse  
 Halmøvænget 7, 8381 Mundelstrup  
 24 34 61

matematik/fysik



LH  
 Adjunkt Lone Hoffmann Hansen  
 Birkebakken 7, 8520 Lystrup  
 22 21 48

fransk/formning



OH  
 Adjunkt Ole Hansen  
 Ryslingevej 26, 8270 Højbjerg  
 14 15 50

geografi/  
 samfundsfag  
 AV-inspektør



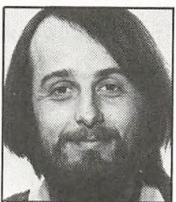
TH  
 Adjunkt Terkel Hansen  
 Holmstruphøjvej 42, 8210 Århus V

historie/tysk  
 bibliotekar



MI  
 Adjunkt Mette Iversen  
 Jønhøjvej 10, 8230 Åbyhøj  
 15 13 08

fransk/russisk



CJ  
 Adjunkt Claus Jensen  
 Saralystvej 25, 8270 Højbjerg  
 27 51 99

dansk/historie



HM  
 Adjunkt Henny Mejer Jensen  
 Karensmindevej 13, 8260 Viby J  
 29 15 49

tysk/dansk





Ko  
 Adjunkt Kurt Oppenhagen Jensen  
 Falstersgade 6, 8000 Århus C  
 13 80 90

engelsk/latin



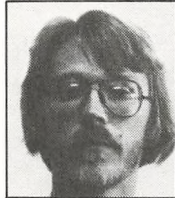
RJ  
 Adjunkt Ruth Jensen  
 Heidesvej 1, 8270 Højbjerg  
 27 48 95

engelsk  
 studievejleder



TJ  
 Adjunkt Torben Jensen  
 Heidesvej 1, 8270 Højbjerg  
 27 48 95

geografi/historie



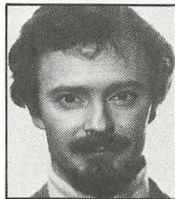
KJ  
 Cand.mag. Kaare Jessen  
 Lundbyesgade 22, 1.th., 8000 Århus C  
 19 75 16

historie/tysk



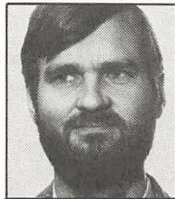
AJ  
 Lektor Aage Jørgensen  
 Bakkelodden 2, 8320 Mårslet  
 27 05 37

dansk



UK  
 Adjunkt Uffe Karner  
 Uffesvej 3, 8370 Hadsten  
 98 31 26

oldtidskundskab,  
 græsk/latin  
 inspektør



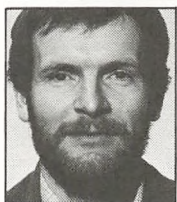
VK  
 Adjunkt Poul Victor Kjærulff  
 Hindøvænget 11, 8381 Mundelstrup  
 24 05 52

historie/formning,  
 oldtidskundskab



LL  
 Adjunkt Lisbeth Laursen  
 Ternevej 13, 8660 Skanderborg  
 52 45 19

fransk/dansk



LP  
 Lektor Erik Laage-Petersen  
 Espedalen 25, 8240 Risskov  
 21 47 23

matematik  
 studievejleder

HS  
 Cand.mag. Helga Schmidt Mikkelsen  
 Askhøjvej 8, Linå, 8600 Silkeborg  
 84 14 27

dansk/idræt



Fo  
 Studielektor Finn Olsen  
 Jernaldervej 200, 8210 Århus V  
 24 07 59

historie/religion/  
 oldtidskundskab/dansk



AP  
 Adjunkt Anne Leth Pedersen  
 J.L. Heibergsvej 41, 8230 Åbyhøj  
 25 99 25

biologi/religion



BP  
 Lektor Bendt Pedersen  
 Skodshøjen 35, 8240 Risskov  
 21 47 57

tysk/dansk



HP  
 Adjunkt Henry Pedersen  
 Rømvænget 20, 8381 Mundelstrup

biologi/idræt

Ja

fysik/matematik

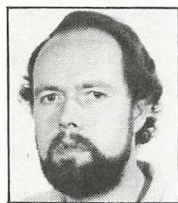
Cand.scient Jan Petersen  
Ringkøbinvej 6, 8000 Århus C



JP

fransk/musik

Adjunkt Josette Poret  
Bragesvej 30, 8230 Åbyhøj  
15 56 68



AR

samfundsfag/idræt

Adjunkt Arne Rasmussen  
Rømvænget 35, 8381 Mundelstrup  
24 11 06



MH

idræt

Timelærer Marianne Holm Rasmussen  
Willemoesgade 3, 1.th., 8200 Århus N  
10 30 02



KR

fransk/spansk

Adjunkt Karen Ratzer  
Græsvangen 237, 8381 Mundelstrup  
24 33 45



MR

idræt

Timelærer Mette Riis  
Ivar Huitfeldtsvej 68, st.tv., 8200 Århus N  
16 66 54



BR

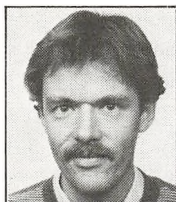
dansk/religiøs

Adjunkt Birte Rosenkjær  
Lerbækvej 16, 8240 Risskov  
17 76 16

HR

dansk/idræt

Cand.mag. Henrik Rudfeld  
Januarvej 13, 8210 Århus V  
15 33 95



CS

dansk/historie

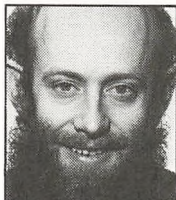
Adjunkt Christian Schmidt  
Maden 8, 8210 Århus V



Sø

engelsk/religion

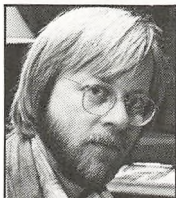
Cand.mag. Søren Smith  
Valdemarsgade 28, 1., 8000 Århus C  
19 72 19



FS

kemi/fysik

Adjunkt Frede Storborg  
Tilst Østervej 1e, 8381 Mundelstrup  
24 23 23



OS

musik

Adjunkt Ole Straarup  
Saralystvej 25, 8270 Højbjerg  
27 38 88

studievejleder



VS

matematik/musik

Adjunkt Vibeke Svaneborg  
Hejrebakken 21, 8220 Brabrand  
25 88 56



Pe

latin/

Cand.mag. Peter Terkelsen  
Islandsvej 7, 8370 Hadsten  
98 32 82

oldtidskundskab





AT  
 Adjunkt Annemarie Torresin  
 Elmsager 4, 8240 Risskov  
 21 17 38

latin/oldtids-  
 kundskab/dansk



JT  
 Adjunkt Peter Touborg  
 Egebjergvej 53, 8220 Brabrand  
 26 05 65

matematik/fysik



NW  
 Adjunkt Niels Henrik Würtz  
 Lerbækvej 5, 8240 Risskov  
 17 47 25

fysik/matematik



TEKNISK-ADMINISTRATIVT PERSONALE PR. 1.8. 1985

Lis Andersen  
 Tornballevej 34, 8381 Mundelstrup  
 24 17 58

kantinemedhjælper



Jytte Christensen  
 Sejrs Allé 16A, 8240 Risskov  
 17 38 86

skolesekretær



Henrik Deichmann  
 Tilst Vestervej 24, 8381 Mundelstrup  
 24 20 20

pedalmedhjælper



Jytte Gellert  
 Græsvangen 59, 8381 Mundelstrup  
 24 06 46

skolesekretær



Knud Hugaard  
Kileparken 23, 8381 Mundelstrup  
24 12 28

pedel



Hanne Herms  
Haslevangsvej 35, 8210 Århus V  
15 46 96

skolesekretær



Hanne Horsager  
Ryvej 1B, 8210 Århus V  
15 40 62

kantinebestyrer



Karen Horsager  
Ryvej 1B, 8210 Århus V  
15 40 62

kantinemedhjælper



## SKOLERÅDETS SAMMENSÆTNING

Pr. 1. september 1985:

Rektor:	P.V.Christiansen
Lærerrådsrepræsentanter:	Linda Fernov Ruth Jensen
Forældrerepræsentanter:	Hjørdis Kodahl Johan Svendsen
Amtsrådsmedlem:	Erik Dam Knudsen
Tap-repræsentant:	Jytte Christensen
Elevrepræsentanter:	Anders Abildgaard, 1c Charlotte Johnsen, 1a

## LÆRERRÅDETS FORRETNINGSUDVALG

Pr. 1. september 1985:

Formand:	Linda Fernov
Næstformand:	Birte Rosenkjær
Sekretær:	Poul Victor Kjærulff

## GL-TILLIDSMAND

Pr. 1. september 1985:

Ruth Jensen

## OPGAVEFORDELING VEDRØRENDE SKOLENS ADMINISTRATION

Rektors stedfortræder:	Uffe Karner
Inspektorer:	Jens Gellert Uffe Karner
Boginspektorer:	Knud Erik Breitenbauch Elisabeth Christiansen
Skolebibliotekar:	Terkel Hansen
Teknisk tilsyn:	Ole Hansen
Tilsyn med kopirum:	Jess Mou Andersen
Studievejledere:	Erling Baastrup Ruth Jensen Erik Laage-Petersen Ole Straarup

## ÆNDRINGER VEDRØRENDE SKOLENS PERSONALE

### Ansættelser pr. 1. august 1985:

Som årsvikar:

- Adjunkt Poul Højlund Andersen (musik)
- Adjunkt Torben Spanget Christensen (samfundsfag/geografi)
- Cand.mag. Søren Smith (engelsk/religion)

I kvotastillinger:

- Cand.mag. Charlotte Freundt (oldtidskundskab)
- Cand.phil. Henrik Gaardboe (fransk)
- Cand.mag. Kaare Jessen (historie)
- Cand.mag. Helga Schmidt Mikkelsen (idræt)
- Cand.scient. Jan Petersen (fysik/matematik)
- Cand.mag. Henrik Rudfeld (idræt)
- Cand.mag. Peter Terkelsen (latin/oldtidskundskab)

Som timelærere:

- Stud.mag. Marianne Holm Rasmussen (idræt)
- Stud.mag. Mette Riis (idræt)

### Ansættelsesophør med udgangen af skoleåret 1984/85:

- Årsvikar Birte Bengtsson (idræt)
- Kvotaansat Jeppe Bo Christensen (fransk)

### Bevilget orlov i skoleåret 1985/86:

- Adjunkt Lisbeth Dragsted (fysik/kemi)
- Adjunkt Bo Knudsen (engelsk/religion)

## PÆDAGOGIKUM PÅ LANGKÆR GYMNASIUM

I efteråret 1984 har følgende lærerkandidater fulgt det praktiske kursus:

- Christian Alnor (dansk/engelsk)
- Flemming Dyhr (samfundsfag)
- Preben Kæls (musik)
- Knud Erik Nielsen (biologi/geografi)
- Svend Steensen (matematik/datalære)
- Charles Søndergaard (historie/idræt)

I foråret 1985 har følgende lærerkandidater fulgt det praktiske kursus:

- Anne Bøge (musik/dansk)
- Erik Terp (samfundsfag/geografi)





LANGKÆR GYMNASIUMS KALENDER 1984-85

August:

30.-31 VS, AT hyttetur med lb

September:

07. LF ekskursion til Moesgård med 2xzvN

11. RJ, JM hyttetur med la

OC, HP hyttetur med ly

11.-13. KB ekskursion til Sjørring v. Tjele Langsø med 3xuvN

12. FS, HP, JM ekskursion til Moesgård med 2yuN

18. VS, EC hyttetur med lu

19. KO, TB hyttetur med lc

20. Arrangement med l.g-elever med pårørende

24.-28. JM, AP ekskursion til Bornholm med 3yzØN

28. HM, LD hyttetur med lz

Oktober:

03. UC, TJ ekskursion til Videnskabshistorisk Museum, Århus, med lx

03.-05. AP ekskursion til København med 3c

08. TJ, AR ekskursion til Frijsenborg med 2yuS

09. FS ekskursion til Rådhuset, Århus, med 2yuS

10.-12. HP ekskursion til København med 3xzØF

10. Fællesarrangement med Risskov og Paderup Amtsgymnasiers Big Band i 3. time

31. Fælles-gymnasial koncert i 5. time. Det drejede sig om rytmiske arrangementer, med deltagelse af kor fra alle gymnasier i amtet.

November:

08.-16. Bd, TH, TC, JM studierejse til DDR med 3acS

14. Fællestimerarrangement i 3. time med underholdning af "Det Polytekniske Kor, Stettin" fra Polen

21. Fællestimerarrangement i 6. time med Thad Jones, Jan Ole Traasdal, Nina DeHeney, Johan Klintberg trio

#### December:

- 06. Elever med fransk på ekskursion med LH, JC, Mi og KR i Øst for Paradis til film
- 10. AR til basketball-stævne med 20 elever
- 12. AR til basketball-stævne med 20 elever
- 20. Elever med fransk på ekskursion med LH, KR, JP og MI i Øst for Paradis til film

#### Februar:

- 04. Orienteringsmøde vedr. optagelse i 1.g
- 15.-24. OC studierejse til England med 2cS

#### Marts:

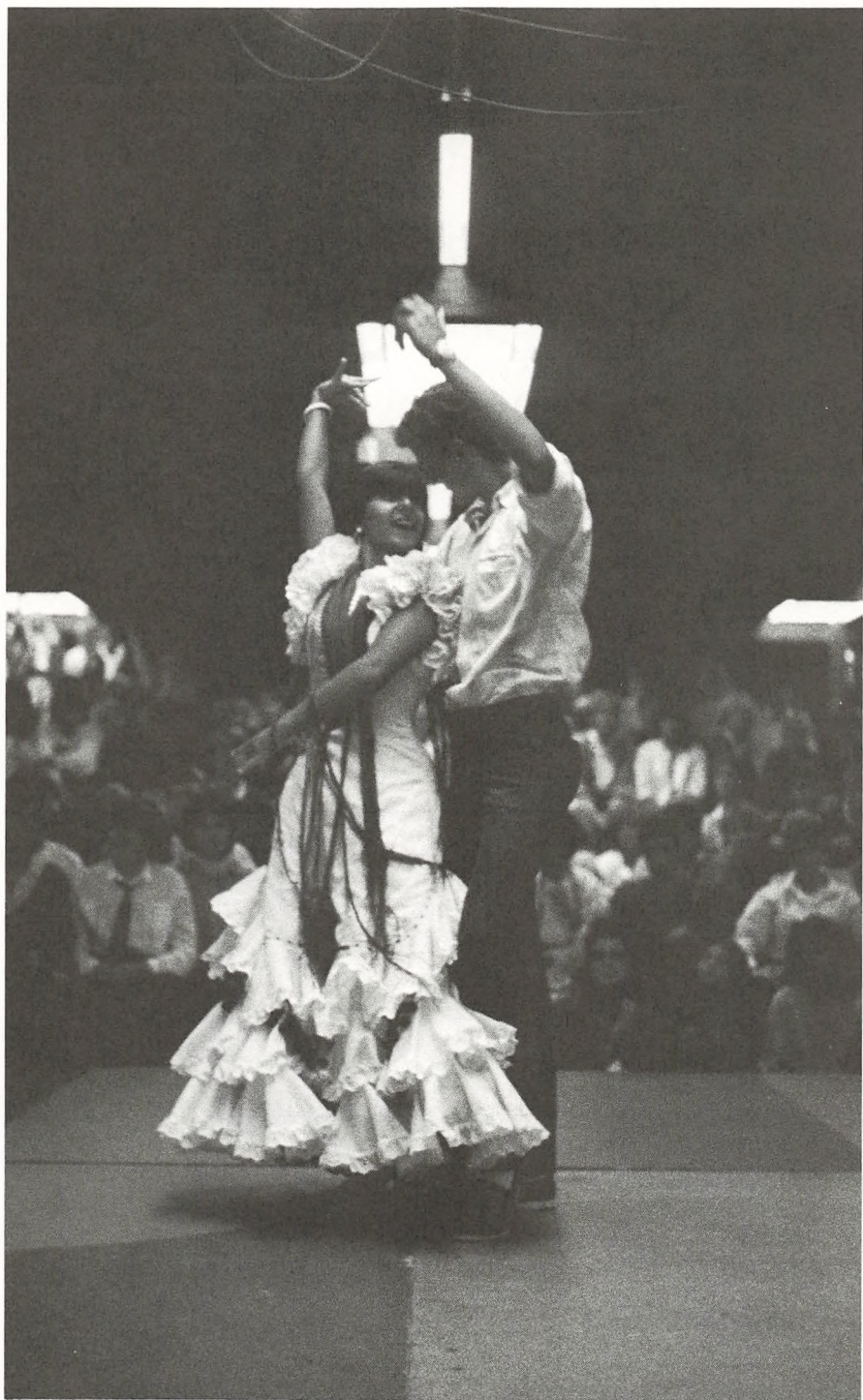
- 04.-11. Pe studierejse til Rom med 3sK
- 14. OS på ekskursion med musikelever i 1a og 2zu
- 18.-27. Elever med tysk i 1y og 2g sproglig i Glinde
- 19. DA på ekskursion med 3c
- 20. AP på ekskursion med 3yzØN til Aalborg

#### April:

- 01.-14. KR, VS på studierejse til Sevilla med 2ax og 3ax
- 11. CJ og TJ med 1b og 1x på ekskursion til Moesgaard
- 17. TJ med 1c på ekskursion til Moesgaard
- 18. Forårskoncert
- 19.-22. OS på ekskursion til København med 3M
- 22.-24. JM og CF på ekskursion til København med 2v og 2yzuF
- 24.-26. PF og VK på ekskursion til København med 2c
- 30. Fællestimearrangement med Victoria Teatret

#### Maj:

- 06. FS på ekskursion med 2yzuF og 2yuS





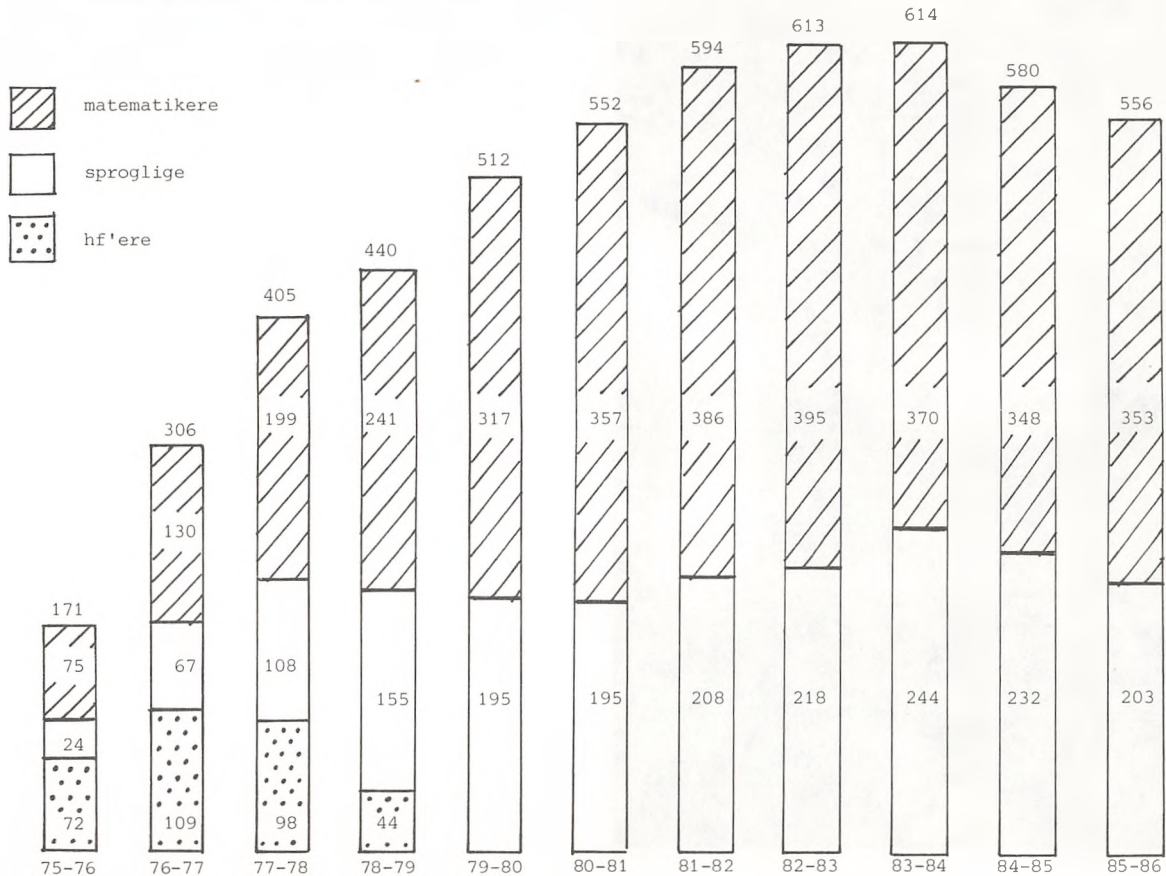
LANGKÆR GYMNASIUM

ELEV TAL pr. 25. august 1985

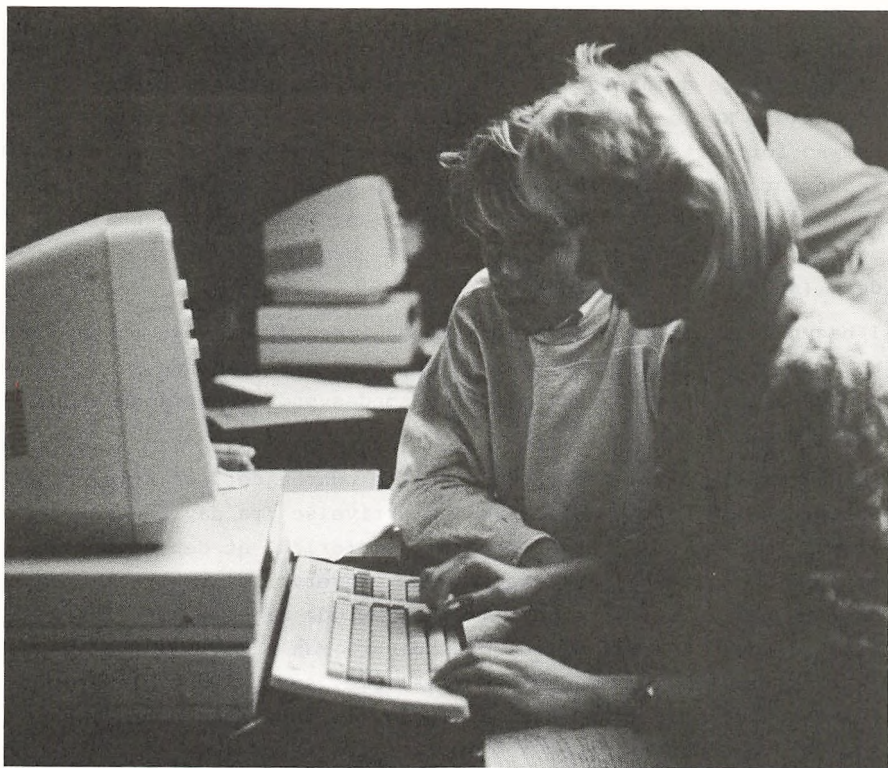
Klasse	Ialt	dr/pi	mF/mN/mS/mM	sN/sS/sM/sK	en/ty	fr/sp	mu/fo
3a	26	7/19		11/ 9/ 3/3	aS 8/1 aM 3/0	20/6	17/6
3b	26	3/23		10/11/ 4/1	bS 5/6 bM 4/0	26/0	16/6
3c	20	6/14		2/12/ 4/2	cS 10/2 cM 4/0	20/0	6/10
3x	25	18/7	11/ 8/ 4/2			7/18	10/13
3y	25	11/14	8/10/ 4/3			25/0	5/17
3z	25	15/10	7/ 8/ 8/2			25/0	5/18
3u	25	15/10	4/ 9/10/2			25/0	9/14
3v	19	13/6	8/ 4/ 3/4			19/0	2/13
2a	23	4/19		10/ 6/ 2/5	aS 6/0 aM 2/0	9/14	11/10
2b	19	4/15		5/ 5/ 5/4	bS 5/0 bM 5/0	19/0	8/6
2c	20	4/16		7/10/ 3/0	cS 7/3 cM 2/1	20/0	5/12
2x	26	18/8	11/11/ 3/1			9/17	7/18
2y	24	15/9	4/12/ 7/1			24/0	5/18
2z	23	16/7	10/ 4/ 5/4			23/0	2/17
2u	28	17/11	8/ 8/ 8/4			28/0	10/14
1a	26	4/22				12/14	
1b	22	6/16				22/0	
1c	21	3/18				21/0	
1x	24	17/7			22/2	0/24	
1y	28	14/14			23/5	28/0	
1z	27	16/11			27/0	27/0	
1u	27	17/10			27/0	27/0	
1v	27	16/11			27/0	27/0	

IALT: 556 elever

OVERSIGT OVER ELEVTALET FRA 1975 TIL 1985







# **LANGKÆR GYMNASIUM 1975-1985**



Dengang Langkær Gymnasium blev projekteret for godt og vel 10 år siden, gik de gymnasiepolitiske bestræbelser især i retning af integration. Nogle politikere skældte gymnasiet ud for at være en hemsko for fortsat demokratisering (dvs. opnåelse af chancelighed) inden for uddannelserne og tænkte sig, at en vis samkøring af de 16-19-åriges grunduddannelser, gymnasium, HF og efg, kunne åbne det "lukkede" gymnasium og give flere chancen for at være med i dets (anerkendte) faglighed.

I begyndelsen af 70'erne syntes tiden inde til at vove eksperimentet med et forsøgsgymnasium i Tilst, hvor den vordende student, den vordende HF'er og den vordende smedesvend undervistes under samme tag.

Planerne til forsøget var ved at blive udarbejdet, da hele projektet pludselig blev standset ved en skrivelse fra daværende undervisningsminister Ritt Bjerregaard. Det forlød, at den egentlige årsag til opgivelsen var skepsis fra erhvervslivets parter: mon nu også gymnasiet var i stand til at forberede efg-eleverne forsvarligt til de erhvervsfaglige uddannelser? Man havde tilsyneladende ikke tillid til den akademiske idealisme, som prægede planerne. Således blev Langkær Gymnasium aldrig til det forsøgsgymnasium, som det var udset til, og som skolens første rektor, Jens Ahm, havde set hen til som et skridt på vejen til realisering af de ideer, som netop han mere end nogen anden inden for gymnasieskolen havde talt og skrevet om i mange år.

Blandt de unge lærere, som han havde ansat, var der frustration over at projektet blev opgivet: nogle af dem havde netop ønsket at medvirke ved et sådant forsøg, fordi det tilsyneladende harmoniserede så godt med de ønsker om åndelig og social frigørelse, som havde optaget mange universitetsstuderende siden ungdomsoprøret i 1968.

Da jeg i 1978 efterfulgte Jens Ahm, var det næppe frugtbart at se bagud efter de skrinlagte planer, jeg ønskede derfor, at de energier, som var blevet frigjort på stedet, skulle frugtbargøres til at give en fagligt god og inspirerende undervisning inden for de nu givne rammer.

Elevtallet steg hastigt, lærerstaben udvidedes, var snart fordoblet. Der kom frugtbare opbygningsår, hvor grenene skød ud og bredte sig: nysproglig gren, matematisk-fysisk gren, samfundsfaglige grene, matematisk-naturfaglig gren, musikfaglig gren og den klassisksproglige gren. Selv om fællesfagene nok er de vigtigste, er det ofte gren-

fagene, der spiller den største rolle i elevernes bevidsthed, fordi de her kan vælge mellem mulighederne. Selve det, at alle valgmuligheder kan realiseres, fordi skolen er stor nok til det, øger lysten.

Kom det store forsøg ikke i gang, så var der stadig muligheder for mindre forsøg. Den pionerånd, som arbejdet med det ikke-traditionelle vækker hos de deltagende elever og lærere, kalder energi frem, og når emnet er lødigt (og det er det altid), giver det også eleverne noget værdifuldt, både oplevelsesmæssigt og som bidrag til deres studieegnethed. I den forstand har også de større og mindre fagligt-pædagogiske forsøg, der er blevet gennemført på Langkær Gymnasium i den sidste halve snes år, bidraget til et levende skolemiljø.

Men afgørende for skolens liv er naturligvis de tusinde af timer, hvor lærere sammen med deres klasser gennemfører de tusinder af forsøg, som al undervisning, som ikke blot er rutine, består i.

De, der stadig mener, at gymnasiet er en hemsko for indførelse af lige chancer for alle til at få den uddannelse, som den enkelte har lyst og evner til, de, som stadig gentager dette som et dogme, de ved ikke, hvad de taler om. Gymnasiet har altid været åbent for dem, som ønskede at komme der, og som har evner af den slags, skolen må lægge vægt på for at leve op til sin målsætning. Når mange igennem årene ikke kom, trods evnerne, skyldtes det som regel ikke gymnasiets folk. Den sociale barriere har ligget andre steder.

Den sociale virkelighed på Holbergs tid var, at også bondedrengen Rasmus Berg blev student. At han som "Erasmus Montanus" havde visse vanskeligheder ved at finde sin rolle, blev der er god komedie af. Men igennem danmarkshistorien har mange Rasmus Berg'er via gymnasiet fundet vej til opgaver, som deres evner berettigede dem til, evner, som til skade for dem selv og samfundet var forblevet uudnyttede, hvis gymnasiet ikke havde været åbent. Forskellen mellem dengang og nu er, hvad rekruttering angår, nærmest den, at i dag kommer ofte også broder Jacob og fæstemø Lisbed med.

*P. V. Ahlthansen*

Af Aage Jørgensen

Til vor lille gerning ud  
gik vi små fuldglade ...

Langkær som proces og livsform. Det var en forestilling, som vi fra tid til anden gjorde os i de første muntre år, og som også havde indflydelse på, hvad vi konkret foretog os på den arbejdsplads, vi fik stillet til rådighed herude på Tåstumgårds marker, for godt og vel ti år siden. Vi følte, at vi i dyb og egentlig forstand havde fremtiden foran os og havde fået en enestående mulighed for at realisere nogle af de drømme og visioner, vi kom med. Så sent som i 1977 talte jeg (som det fremgår af det berømte årsskrift med abefjæset bagpå) om Langkærs lyksaligheder - og sammenlignede os med mormonerne, der på rejsen mod vest fra et bjergpas skuede ud over den ufrugtbare slette, hvor nu Salt Lake City ligger, og udbrød: "This is the place!" På vores slette lå allerede, da de første af os skuede ud over den, Friis & Moltkes karakteristiske lavprisgymnasium, som Århus amtskommune i et besynderligt overmod havde ladet bygge, for at det kunne danne ramme om noget så utraditionelt som integrationsforsøg mellem gymnasiale uddannelser og erhvervsfaglige grunduddannelser.

Om det forsøg er at berette, at det aldrig kom på skinner. Ritt Bjerregaard udviste ganske vist en passende imødekommenhed - hun nedsatte et udvalg, der skulle skitsere, hvordan en sådan forsøgs- virksomhed kunne iværksættes (et udvalg, hvori skolens lærere intet havde at gøre). Det tænkte sig om et årstid og barslede så med et forslag så ussel, at man ikke kan fortænke ministeren i, at hun skred til lodret arkivering.

Det slog os imidlertid ikke ud, at vi fik boldbaner, hvor der (måske) skulle have været maskinværksteder. Vi havde haft et årstid til at slå koldt vand i blodet og distancere os fra tanken om, at hånd og ånd just her skulle gå op i en højere enhed til tonerne af Johannes V. Jensens "Hvad hånden former er åndens spor".

Iøvrigt var skolen fuld af håndværkere, da vi rykkede ind. De skulle afslutte byggeriet og give det "finish", - og vi skulle jo til at undervise disse hersens gymnasieelever og hf'ere, som hver morgen kom hertil henholdsvis ude fra landet og inde fra byen. Med andre ord blev territoriet delt mellem håndværkerne og os åndværkere. Men det smagte dog lidt af the real thing, at "de andre" var her og foretog sig noget nyttigt & praktisk.

Efterhånden fik de jo imidlertid lagt sidste hånd på værket, og så opstod der, vistnok i amtet, en idé om, at skolen skulle indvies og formelt overdrages til os "brugere". Vi deltog beredvilligt i den leg. Vores maestro fik direktoratsmappedyr og amtsrødder og almindeligt godtfolk til at foretage sig besynderlige ting med omdelte efterårsfarvede papirark, som tilsidst spredtes for alle vinde. Og eleverne "stjal billedet", som Stiften skrev. Amtsborgmesteren smilte huldsligt, da han trak en nitte i deres store amerikanske lotteri om uddannelsespladser. Han havde jo fået sin uddannelsesplads, om man så må sige!

Skolen startede under en veritabel hedeølge. Det var faktisk behageligere bag de røde mure end udenfor. Måske var det allerede ved den lejlighed, at nogle af os fik for vane at lægge mere arbejde herude, end der var tak og betaling til. Man kan beklage, at den betydelige energi, som dengang blev lagt for dagen, senere lod sig kanalisere andetsteds hen, - men man kan selvfølgelig også glæde sig over, at den således kom hele den danske gymnasieskole til gode. Skolen klarede sig og skulle på det tidspunkt ikke være andet end en aldeles ordinær studenterfabrik.

Vi fik som sagt ikke maskinværksteder og kom aldrig til at skandere vers til hammerslag fra disse. Men vi foranstaltede andre forsøg - og er jo på det punkt blevet ved at tro på, at sligt er umagen værd og bærer lønnen i sig selv. I efteråret 1977 løb det store hf-integrationsprojekt af stabelen, - som formelt bevægede sig inden for de bekendtgørelsesmæssigt afstukne rammer, og som derfor ikke skulle vejen om forbi direktoratets vise mænd. På lærersiden blev projektet videreført i et samarbejde om redaktionen af tværfagsantologien "I dit ansigts sved...", et dristigt uddannelsespolitisk forlagsinitiativ, - men salgstallene bør kunne berolige selv den argeste traditionalist: gymnasieskolen lader sig ikke move af den første, den bedste antologi!

Der blev også afholdt aktivitetsdage, studieuger og utraditionelle årsprøver, altså sammen udslag af en trang til at afprøve nye ideer, ofte på tværs af faggrænserne. Og hele denne mangfoldighed blev vel at mærke båret frem af en sådan entusiasme, at aktiviteterne ikke kunne rammes af kritik af den art, som siden har ført til, at bl. a. studieugerne er gledet ud af aktivitetsspektret. Måske fordi vi i disse første år simpelthen var tættere inde på livet af hinanden og kendte hinanden så godt, at vi oplevede en gensidig forpligtethed over for, hvad vi iværksatte.



Det bør også huskes, at teaterkunsten tidligt bed sig fast på stedet. De første skridt blev iøvrigt taget netop i en studieugesammenhæng. Og da Langkær Teater trådte offentligt frem, var det med en europæisk premiere på en amerikansk rock-opera, "Electronic Baby". Året efter spændte det ambitiøse kompagni buen endnu højere, - med en verdenspremiere på en selvproduceret sag, hvis titel fastslog, at gode mennesker altid har det godt. Parallelt hermed opstod fænomenet hootenannies, arrangementer, hvor skolens elever fik mulighed for at udfolde sig musikalsk og for at møde indforskrevne kunstnere. (Siden opstod uden for skolen, men med solide rødder i dens teateraktivitet, gruppen "Se dagspressen", som bl. a. har optrådt i forbindelse med de århusianske festuger.)

Hvad specielt lærerkollegiet angår, så tog det i foråret 1977 et bemærkelsesværdigt initiativ, nemlig til en omfattende aktion mod den karakterbaserede adgangsbegrænsning til de højere og videregående uddannelser. Det startede som en pædagogisk dag, og det endte med, at man mange steder i landet arrangerede diskussioner, vedtog resolutioner og foranstaltede demonstrationer. Højdepunktet hos os selv var "den sorte skoledag", et eksemplarisk stykke anskuellesundervisning med momenter af indlagt teater. I årsskriftets beretning om aktionen skitserede jeg et perspektiv henimod en pædagogisk enhedsfront mod statslige indgreb mod skolesystemet; slikt lader sig mærkeligt nok ikke realisere i ulvetider.

Det var et tilnærmelsesvis enigt lærerkollegium, der stod bag adgangsbegrænsningsaktionen. På samme vis havde der været bred enighed om, at magten i lærerrådet ikke måtte samles på få hænder. Vi vidste jo, at ledere bliver ledere og ledere, og at bagdele let antager facon efter taburetter, så derfor kreerede vi det såkaldte rotationsprincip, - vistnok skolens mest omtalte og mindst efterlevede princip. Men meningen var god nok: det var vigtigere, at mange lod sig inddrage og kom til at gøre erfaringer, end at lærerrådet fik en hård kerne, der sad inde med informationerne og ikke lod sig løbe om hjørner med af de højere magter.

På andre områder var det imidlertid ikke muligt at etablere den enighed, som må anses for fornøden, om et resultat skal opnås. Vi havde allerede i det første skoleår nogle ikke mindst fra hf-side fremprovokerede diskussioner om muligheden for at gøre elevmedindflydelsen mere reel og altså få skovlen under den oplyste enevælde, der jo præger gymnasieskolen. Der blev afholdt "stormøder", og der kom brudlinier til syne mellem lærere og elever og mellem lærere

indbyrdes. Bl. a. derfor kom der ikke bukser ud af det skind. Men processen var værdifuld i sig selv. Det var lærerigt og tankevækkende at se, hvor grænserne gik, og hvor bremserne blev slået i.

Et skoleeksempel på denne procedure (hvor mulighederne altså blev undersøgt - og sagerne droppet, hvis enigheden viste sig ikke at være stor nok) var forsøget på at stable en kollektiv ansøgning om rektoratet på benene, da stillingen blev opslået i forsommeren 1978. Ansøgningen blev, som man erindrer, ikke indsendt. Men den blev offentliggjort - som en udfordring til debat og som en art statusopgørelse over, hvor vi stod, og hvad vi på det tidspunkt stadig havde i behold. Efter denne kompasjustering var det, at Langkærs lærere for alvor begyndte at engagere sig uden for skolen, i større gymnasiale sammenhænge.

Jeg vælger i denne subjektivt-løst sagtige regression til Langkærs muntre barndom at lade dette sidste samordnede udtryk for de tanker, mange af os gjorde os om ledelsesproblemet, være min terminus post quem non. Hvad jeg har villet erindre om, ligger altså sammen inden for de tre år, som det tog vor første gymnasiast-årgang at blive flyvefærdig. Den kom utvivlsomt - trods alt - herfra med den lærdom, som skolen giver for at bevare det bestående, - for nu at alludere til det Scharnberg-digt ("Dette lærte jeg"), hvormed de første hf'ere året før havde kvitteret for, hvad skolen havde givet dem med på deres vej "ud i livet".

I det digt er der opmuntring at hente også for den, der måske føler, at fremtiden er forbi: "Ved at veje det gamle postbuds ord op mod den belærende myndighed, / ved at sammenligne det, der blev sagt, og det, man undlod at sige, / ved at se på tilstandene, som de ønskede det, og tilstandene, som de er, / fik jeg omsider bekræftet mine bedste anelser: / Cirklen kan brydes! // Også mine børn får den lærdom de gi'r for at bevare det bestående. / Jeg er ikke urolig. En cirkel er højst en cirkel i en overgangsperiode."

Af Anne Leth Pedersen

Der er dem, der mener, at Langkær Gymnasium er en pæn skole, og dem der mener, at den er grim. Selv holder jeg nok mest til det sidste. Men da jeg kom til skolen i 1980, troede jeg, og det troede jeg i øvrigt i flere år, at den mærkelige ydre konstruktion skyldtes, at skolen var alternativ....opvarmet ved hjælp af solvarme. På et tidspunkt blev jeg dog belært om, at det er snyd. Der er kun én solfanger, og den kan kun opvarme badevandet i idrætsafdelingen - i sommerferien. Det blev jeg lidt skuffet over.

I skolens indre vil jeg koncentrere mig om den midterste finger - "finger 2". Det vil jeg, fordi denne "finger" i modsætning til den øvrige del af skolen har undergået en del forandringer, som afspejler nogle fundamentale ændringer i skolens liv.

I 1980 var "finger 2" ligesom "finger 1 og 3" en lang grå gang med klasseværelser til begge sider. For en overfladisk betragtning er det stadig sådan, men kigger man nærmere efter, er meget forandret. Når man i dag går gennem den store rødbrune dobbeltdør bag den centralt beliggende kantine, ligger der altså stadig en lang grå gang foran en, men ...

De to første lokaler på venstre hånd er nu besat med EDB-maskiner. Et tegn på, at så godt som alle skolens ressourcer - økonomiske, arbejdsmæssige og initiativmæssige - er blevet brugt på EDB og teknologi det sidste år eller to. Det minder mig i øvrigt om et stort forsøg, som var i gang de første år, jeg var på Langkær. Forsøgets formål var at skabe større sammenhæng mellem fagene og at styrke nogle af de kreative sider i undervisningen. Dette forsøg havde dog af forskellige grunde ikke særlig stor opbakning i lærerkollegiet, og andre forsøg med tilsvarende ideer har ikke siden set dagens lys.

På den anden side af gangen ligger biblioteket låst inde bag en dør. I 1980 var der et åbent bibliotek i den ende af det centrale fællesområde, som stadig kaldes biblioteksområdet. Man havde den gang et princip om, at skolen var for eleverne. Et levende miljø lukket inde bag vinduer, hvor igennem solen ikke kunne skinne, (det kan den i øvrigt stadig ikke). Desværre forsvandt der for mange bøger, så man lod princippet fare. Man lod det måske også fare, fordi skoledagen blev ved med at bestå af timer adskilt af

10 minutters frikvarterer og med en skolebus, der venter når sidste time er slut.

Går man længere ned ad den grå gang, finder man uden for de næste 3 døre på højre hånd nogle små skilte, hvorpå der står "Århus Enkeltfag". En konstant påmindelse om, at bygningen kan bruges til andet end gymnasium, hvis det skulle blive nødvendigt. Denne usikkerhed angående fremtiden præger gymnasieskolen meget for tiden. Også vi har for nylig talt om at intensivere arbejdet med at præsentere skolen. Personligt føler jeg mig imidlertid ikke sikker på, hvilket arbejde der på længere sigt sikrer tilgangen bedst. Det, der gør Langkær Gymnasium til verdens bedste skole, eller det, som gør opmærksom på, at Langkær Gymnasium eksisterer.

Det minder mig igen om noget. I 1980 var skolen præget af diskussioner og stridigheder om, hvordan man gjorde Langkær til verdens bedste gymnasium. Jeg indrømmer, at den diskussion ofte var opslidende og naiv, men den vidnede dog om troen på en fremtid. Nu holder frygten for fremtiden alle visioner i ave.

Jeg er færdig med "finger 2" og sender en tanke til de andre "fingre" og laboratorieområdet m.m. I de klasseværelser, der findes her, er der ikke meget forandret. Dér sidder stadig elever, som minder os om, at solen somme tider skinner, og at det til andre tider er regnvejrr. Og de vil stadig have, at netop deres gymnasietid bliver god. De er ligeglade med, at der var flere, der gik i gymnasiet for 5 år siden og måske vil være færre en anden gang.

Det sker også, at livet flytter ind i skolen, som i dette efterår (85), hvor jeg, en dag jeg møder kl. 11, straks mærker en usædvanlig stemning, da jeg træder ind. Fællesområdet er fyldt med mennesker og forventning. Vi har besøg af mere end 30 spanske gymnasieelever, og efter få minutter kommer svaret på det spørgsmål, jeg ikke har formuleret: 2 spanske piger i kjoler så flotte, at man må pudse brilleglassene, træder op på scenen og begynder at danse spansk dans til spansk musik.

Jeg følte klart, at dette ikke var "snyd". Den dag - den time - blev Langkær opvarmet af energi, der kom fra skolen. Man glemte "finger 2" og dristede sig til atter at tro på, at kreativitet og sammenhæng mellem fagene, klasserne og timerne og forbindelsen til livet uden for ikke kun kan bæres frem af bitter nød, men også af indre glød.



## BRUGBARE ERFARINGER

Ser jeg tilbage på Langkær-tiden nu, 6 år efter eksamen, fristes jeg til at tro, at det lille felt i horisonten er Langkær. Et glansbillede lakeret og beskyttet af tidens fernis. Jeg tager det frem og kigger på det en gang imellem - men måske er det slet ikke Langkær, jeg ser? -Måske er Langkær en del af det erfaringsæt, jeg bærer rundt på - hele tiden ...

De (næsten) første bitre sammenstød med de voksnes verden ... De positive oplevelser med at blive hørt på, og taget alvorligt som et voksent menneske ....., og alle paradokserne midt mellem ekstremerne.

Det er lokkende nemt at vurdere gymnasietiden med ensidige udsagn om mængden af lektier, gode lærere kontra dårlige lærere, skrækken for tavlen, ... om de utrolige mængder energi og sund glæde, der blev holdt nede af en massiv dyne af dvaskhed, frustrationer og uvilje, om det fede sammenhold ved "udenomskulturelle aktiviteter", om trygheden ved at tilhøre netop 3z - eller det modsatte. (Vi skilte os helt sikkert ud fra mængden ved at være mere ustyrlige, kreative, grove - ja levende, syntes vi selv ... Jeg har fornylig sammen med en kammerat småleet over vores selvoptagethed dengang - men var den ikke berettiget og nødvendig?)

Faren ved de nemme udsagn er, at vi mister nuancerne, og dermed forståelsen af, hvad der skete med os. Det er vigtigt ikke kun at vurdere selve gymnasietiden. Det er meget mere lærerigt at vurdere dens betydning for os som mennesker. Jeg ved godt, at det er et udtømmeligt emne - mange påvirkninger ses først år senere. Det meste ses - og indses - aldrig, netop fordi vi standser ved glansbilledet. Viljen til at reflektere over menneskenes handlinger, og indflydelse på hverandre, fik jeg den i gymnasiet?

Nej, men jeg fik accept og støtte - mødte mennesker, der ikke blot holdt sig til bogen, men også reflekterede over netop os!

Det er grunden til, at jeg altid først refererer til Langkær som noget ubetvivleligt positivt i mit hidtidige liv, noget skelsættende og retningsbestemmende for mit "voksne liv". Var det ikke sådan for mange af os?

Var vi ikke - hverken voksne eller børn - modtagelige og åbne i en grad, så de sejre, nederlag og adfærdsmønstre, vi tog til os, kan ses i vores måde at leve på nu? Jeg ved godt, at mange elever (og desværre også lærere) "glider" gennem gymnasiet uden nærvær. Forhåbentlig oplever de det så et andet sted.

Jeg ved også godt, at dechifreres den "ubetvivligt positive oplevelse", ses en række begivenheder, der sammenlagt og fornuftigt anskuet må vække rædsel.

- Min bedste veninde forsøgte to gange at begå selvmord. Vi tyranniserede ondskabsfuldt enkelte kammerater; nogle holdt op, dumpede, gik om og ud. Størstedelen pintes gennem tre år af konstant nagende eksamensangst og fik udraderet spiren til selvværdsfølelse for et godt stykke tid, mange turde ikke sige noget på klassen af frygt for kammeraternes smarte kommentarer (måske blev grunden til passivitet lagt i gymnasiet?) Jeg var jævnlige ved at dø af ulykkelig kærlighed til ham, der gik klassen over, under eller ved siden af, - og det var de andre såmænd også. Vi sloges med vores forældre fra en kant af, og skolen var kun et påtvunget onde, der pressede os fra alle sider. Et uhyre, der ikke forstod vores lyst til liv, og som kvalte vores protester ...

Efter sådan en oprensning kræves vægtige argumenter, før slutresultatet bliver positivt. De kommer her:

Umiddelbare gode oplevelser og skønne minder tæller selvfølgelig med. Men det vigtigste er de brugbare erfaringer. - Sætter jeg mig selv som indsats, giver det gode og dårlige resultater, men når "de andre" (såvel kammerater som lærere) viser sig som menesker, tager vare på mig ("engagerer sig" er så træt og forslidt) og sætter sig selv ind (for vi skal igennem) - så får jeg en brugbar erfaring ud af noget, der ellers var dømt til at blive negativt.

Mine gode erfaringer bruger jeg uden videre. De brugbare giver mig muligheden for at være nærværende og vove mig lidt længere ud, end jeg ellers turde, fordi min erfaring siger mig, at så gør de andre det også, (eller også gør de det først). I hvert fald mødes vi - og er levende.

De brugbare erfaringer gør indimellem ondt, og det værste ved at blive voksen er at skulle bøje sig for den kendsgerning - at sådan er det - (...så der er god grund til aldrig at blive helt voksen...).

Når mit ophold på Langkær så grundfæster tilliden til, at "du kan godt sætte dig selv som indsats, der er størst sandsynlighed for, at det går godt", - så er det ubetvivleligt positivt. Nogle vil kalde det for naivitet og vildfarelse, de må så se deres sandheder andre steder og leve efter dem.

Retfærdigvis skal også siges, at jeg (dog først flere år senere) påskønner den "almindelige lærdom", jeg blev proppet med. -At vi i 1. 2. og 3.z havde timer, hvor vi sad åndeløse over verdens forunderlighed. Vi havde gode kammeratskaber og fælles oplevelser. Vi havde pragtfuld uciviliseret støjende adfærd, men også glimt af indsigt og modenhed. Vi følte os betydningsfulde - og var det - som ethvert medlevende menneske er det.

Jeg var altså så heldig at ramle ind i Langkær på et tidspunkt, hvor mange lærere troede på, at vi kunne noget. Det, jeg kan nu (ikke som "gammel elev", men som "tidligere elev"), er at sige til lærere og elever: Kræv af de andre, at de opfører sig som mennesker, og brug dig selv som argument - og gør det om muligt den positive vej rundt.

Som lærer bliver du flået i stykker, fordi der hele tiden kommer nye elever ... Ja, men du har også muligheden for at ligge i læ. Brug så tiden til at samle kræfter, til du tør igen. - Og hold op med at være lærer, hvis du ikke "gider" eleverne mere.

I neon ser det således ud:

Dette er ikke en hyldest til skolen som institution, men til de lærere og elever, der udgjorde skolen, og gav os oplevelse af mennesket bag rollen.

Anne Kirsten Mølle  
student fra 1979

## "IKKE LÆNGERE LANGTIDSHOLDBAR DANNELSE"

Med min status som "gammel elev", hvilket er den direkte årsag til dette lille bidrag til den almindelige jubel i anledning af Langkær Gymnasiums runde fødselsdag, vil jeg forsøge at give udtryk for nogle tanker både om gymnasieskolen i al almindelighed og nogle om, hvad de tre år på "Friis og Moltke - vidunderet" betød for mig personligt.

Ord som gymnasium - gammel elev - jubilæum - festskrift - giver mig lynhurtigt associationer i retning af: ældre mænd i jakkesæt med den gamle, sandsynligvis mølædte, studenterhue på, der mødes igen på den gamle skole - traditionernes højborg - humanisme og almen dannelse - gymnasiet som affyringsrampe til en akademisk uddannelse for borger-skabets sønner .... Associationerne synes at lejre sig om noget gammel-dags - noget fortidigt - og samler sig, uden at jeg skal kunne sige hvorfor, i Hans Scherfigs roman "Det forsømte Foraar".

Gymnasie-skolen, som Scherfig beskriver i romanen, har meget lidt med det gymnasium at gøre, jeg startede på i 1979 - heldigvis da. Den er ikke længere for de få udvalgte, men har fået et langt bredere klasse-mæssigt rekrutteringsgrundlag. Der er med andre ord sket en enorm ændring i den status, gymnasiet havde for en 30-40 siden, til den det har i dag. Studentereksamen er i praksis ikke længere første station på vejen mod en akademisk uddannelse - i hvert fald ikke for de fleste af studenterne, selv om undervisningen stadig i stort omfang er lagt an på det - og den giver i sig selv ingen direkte job-muligheder mere. Man er tvunget til at tage en anden uddannelse oven i.

Gymnasiet fungerer, efter min mening, derfor i nogen grad som opbevaringsanstalt for unge mennesker og som folkeskolens forlængede arm. Men gymnasiet er især også et sted, hvor unge tilbringer tre år af deres liv - og tre år, hvor der sker en masse oven i hovedet på én, fra man er en 16-17 år, til man er 19-20 år gammel. Det er derfor enormt vigtigt, for mig at se, at skabe et miljø på skolen, som giver plads, både fysisk og psykisk, til denne udvikling. Gymnasiet har ikke længere nogen færdigpakket, langtidsholdbar almen dannelse at tilbyde, men det kan have et miljø, der kan give nogle udfordringer til folk såvel fagligt som socialt - altså prøve at være med til at danne en del af en ramme om den udvikling, folk gennemgår i de tre år, de er på stedet.

Ikke for på nogen måde at skamrose Langkær, så synes jeg dog, at gymnasiet på mange måder levede op til det, jeg synes bør være et gymnasiums vigtigste funktion i dag.

På det rent faglige plan oplevede jeg i høj grad det at starte på Langkær, som en fortsættelse af folkeskolen. Nogle forestillinger om, hvad jeg ville bruge studenter-eksamen til, havde jeg ikke. Kun langsomt gik det op for mig, at kravene var større, og at det stof, som skulle læres, adskilte sig en del fra folkeskolens. 1.g. var for mig hovedsageligt et forsøg på at lodde netop disse strammede krav, men også, især hvad sprogfagene og dansk angik, et møde med en anden måde at arbejde med tekster på. Langkærs force var dengang, og er det forhåbentlig stadig, et forholdsvis ungt lærerkorps, der ikke var groet helt fast i rutine og derfor stadig havde energi og entusiasme at videregive, som også strakte sig til mere end det rent undervisningsmæssige.

En ting, som jeg i dag tror var et vigtigt element til at sætte nogle tanker i sving hos mig, var de fællestimer, skolen stablede på benene. Det var ofte høj-aktuelle emner, der blev diskuteret og bølgerne gik som regel højt. For mig betød det i hvert fald, at jeg blev tvunget til at tage stilling til nogle problemer - blev tvunget til at finde ud af, hvor jeg selv stod i disse diskussioner.

Hvad for mig også betød meget, var den mere sociale del af Langkær-tiden. Som tilflytter fra Sønderjylland blev Langkær i hvert fald i starten mit møde med Århus, og jeg fandt nogle rigtig gode venner der, og vi holder stadig sammen.

En vigtig del, i det jeg her vil kalde de sociale rammer på Langkær, var for os, at vi fik mulighed for at starte en art teater-tradition på stedet. Hele samarbejdet omkring stykket og opførelsen involverede en masse mennesker, og man fik lejlighed til at lære folk fra andre årgange at kende. Det tog selvfølgelig også en masse tid, men var det værd, for vi havde det enormt sjovt sammen.

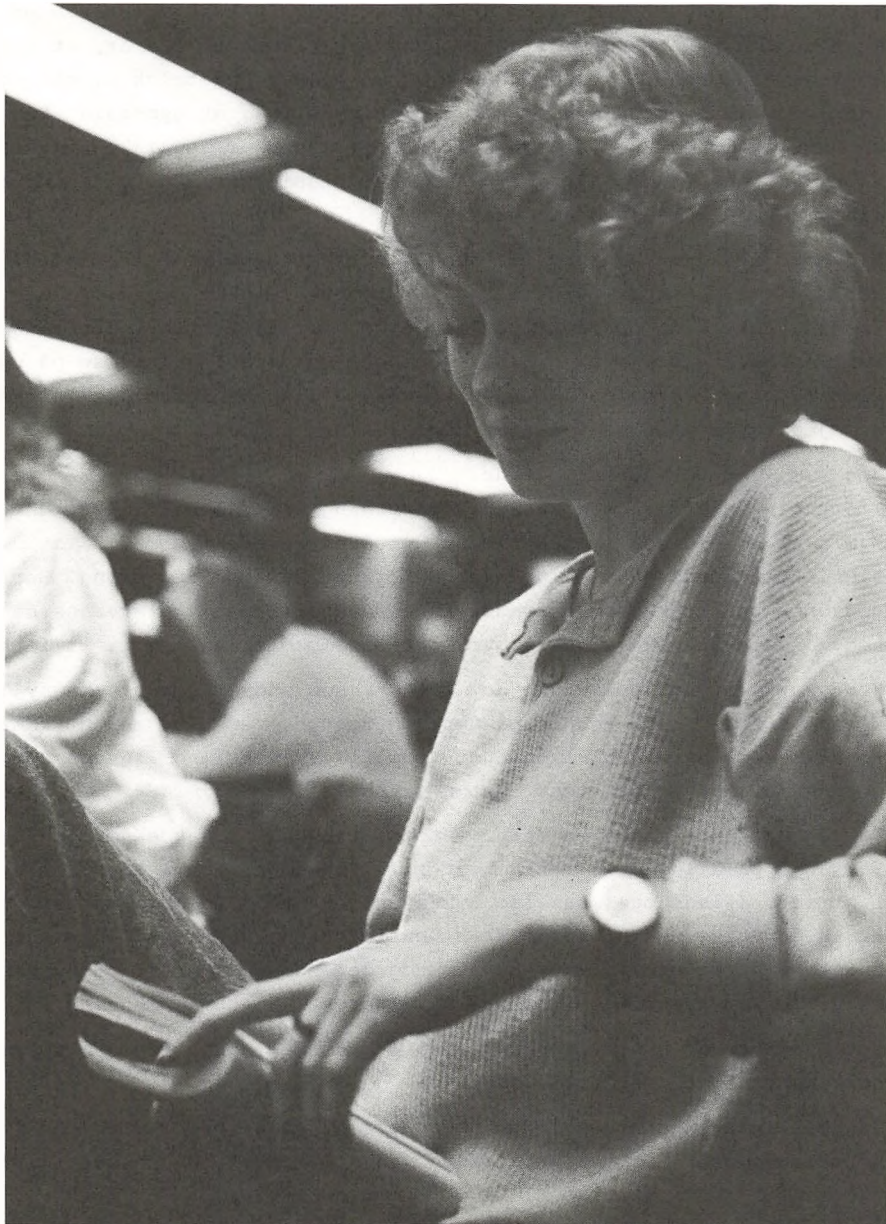
Selvom 2. og 3.g næsten udelukkede én fra aktiviteter i den stil p.g.a. stabler af hjemmearbejde, var teater-arbejdet med til at give mig en rigtig god start på stedet.

Til slut vil jeg ønske Langkær Gymnasium tillykke med dagen, og jeg håber, at skolen på trods af karakterræs og spidse albuer stadig kan



give folk nogle indholdsrige år og være med til at sætte nogle tanker i sving hos dem, som de kan bruge ude i "virkeligheden".

Hilsen Hanne Bruun,  
nysproglig student fra -82



## MIT LANGKÆR - DIT LANGKÆR ?

Tjah, så er jeg blevet bedt om at skrive om mit "gamle gymnasium", der nu fylder 10 år. Det forekommer mig noget bagvendt at skulle give min vurdering af en institution, hvis skudsmål jeg engang var afhængig af.

Og dog .....

I dag står Langkær Gymnasium ikke længere i min hukommelse som en institution - Langkær er stedet, hvor jeg tilbragte tre år, et sted hvor jeg oplevede nye sammenhænge, som jeg dengang tilskrev min egen idérigdom (enhver 2.-3.g'er kan skrive under på, at gymnasiet kun er en hæmsko for det personlige initiativ). I dag er jeg ikke længere så sikker på, at det kun var min egen fantasi, der skabte den udvikling, jeg oplevede med mig selv.

Mit møde med gymnasiet forløb som en fortsættelse af folkeskolen. Jeg kom med nul og ingen pjæktimer og fortsatte i samme skure. Fulgte med passede lektierne og havde pegefingern med til timerne. Jeg tænkte ke, det første år, over de forventninger om mere indflydelse på undervisningsemner, arbejdsformer og et mere afslappet forhold til lærerne som jeg havde haft med, da jeg kom.

Jeg kom, jeg så, jeg arbejdede.

I slutningen af 1.g kom så Rubik's terning frem. Jeg fik løst den ved hjælp af en hel del fransk-timer. Det overraskede mig meget, at det slet ikke gjorde ondt at pjække. Der skete faktisk ingenting. Der rø godt nok to karakterer i fransk, men det tilskrev jeg lærerens smålighed. Jeg tænkte ikke videre over det - sommerferien kom mig i forkøb

2.g startede jeg som tutor. Jeg fulgte, som andre tutorer, en ny 1.g klasse i den første uge og på deres hyttetur. Jeg blev med ét konfronteret med en masse forventninger, som til forveksling lignede dem, jeg havde, da jeg startede. Det satte noget igang i mig.

Da jeg mødte om mandagen efter introduktionsugen, havde jeg pludselig fået øje på alle de forventninger til gymnasiet, som ikke var blevet indfriet. I lede og skuffelse lykkedes det mig allerede i første tim at kalde vores nye historielærer "en reaktionær stodder". Der skete intet. Han reagerede ikke, og jeg tog det som et udtryk for hans sikre rolle som autoritet. Han gav karakteren, han havde magten.

Det begyndte at gå jævnt ned ad bakke. Pjæk og skriftlige forsømmelser. Mundtlig og skriftlig advarsel.

Jeg var igang med at tage det store skridt ud af puberteten, og frustrationen over, at det, der skete med mig, intet hensyn blev givet,

fik det til at slå klik. Der var ikke plads til mig mellem alle lektierne. Lektierne var forbundet med skolen og skolen var lektierne. Dem havde jeg fået nok af, jeg besluttede mig for at holde .....

Men inden tanken fik nogen konkret form, slog min historielærer ned på mig: "Mød hos mig i aften - jeg har kaffen klar".

Jeg husker ikke den aften samtale. Den handlede ikke om skolen - måske om mig, måske om ham. Jeg husker kun, at vejret var mildt, da jeg gik hjem, efter at have forpasset den sidste bus.

Jeg fik øjnene op for, at historielæreren kunne mere end historie, og så småt at fransklæreren kunne mere end fransk, fysiklæreren mere end fysik ... osv. Jeg opdagede, at de faglige krav var de rutiner, lærerne var fanget af. Der var ansigter bag ved kravene. Selv var jeg fanget af min vanemæssige respekt for lærere. Jeg fandt først ud af, at lærerne først blev virkelige, når der også blev stillet krav til dem. De ting, de skulle administrere, var ikke nødvendigvis i harmoni med deres opfattelse af, hvordan det burde være.

For mit vedkommende hjalp denne opdagelse mig over "Det klassiske dødpunkt". Jeg nåede aldrig rigtigt at komme på fode igen, men jeg havde fundet en ny måde at støtte mig til lærerne på.

Min studentereksamen kom til at bestå af tal fra den lille tabel, men når jeg nu ser tilbage, er det også mindre væsentligt: På Langkær lærte jeg at se bagved facaden, at stille nødvendige krav, at forstå begrænsningerne. Jeg fik et fundament, en idé om hvad jeg selv ville. Jeg erfarede, at autoriteter oftest bærer falsk varedeklaration: Der ér mennesker bag.

Jeg ville ikke for rektors vægt i guld gøre gymnasiet om, men skulle jeg få hukommelsestab, er det de 3 år, jeg helst vil kunne huske bag efter.

Mit Langkær.

Mogens Rasmussen,  
student fra 1983

## "I ET SKÆR AF ROSA"

Luften er tæt og tung i bussen. Enkelte morgenfriske snakker, men de fleste sidder og halvsover. Ser, uden at se, hører, uden at høre og følger bussens rytme. Hele tiden standser vi, for at passagerer kan stige af og på, sætter i gang med et ryk og er ude i trafikken igen. Åh, nu holder vi påny, denne gang for rødt lys. Jeg rives ud af min halvsovende tilstand og ser op.

Solen er ved at stå op. Himlen er et væld af farver i røde og lilla nuancer. Mit blik glider fra den farvestrålende himmel til jordens mange mørke skygger, der tegner sig som silhouetter mod himlens lys. Ovre bagved, halvskjult af terræn og træer, ser jeg de karakteristiske trekanter, bygningens særpræg, gymnasiets vartegn. Ja, der ligger Langkær, en mørk silhouet i et skær af rosa. Langkær, det gymnasium hvortil man viede 3 år af sit liv. Det er helt vemodigt at tænke på, hvor længe det allerede er, siden man havde sin sidste time der. Endnu er der vel ingen mødt, men jeg husker morgenerne, når vi samledes fra nær og fjern, og kantinen langsomt fyldtes for på én gang igen at tømmes.

Kantinen! Kantinen, som var og blev for lille. Kantinen, hvor vi som nystartede 1.g'ere følte os hjemløse og usikre, men hvor vi snart fandt et hjemsted. Vort faste tilholdssted, hvor vi mødtes om morgenen, vores bord, som ingen - slet ingen skulle prøve at sætte sig ved! Her udveksledes i dagens løb noter, gloser, opgaveløsninger og lignende for at lette på de dårlige samvittigheder. Herhen søgte vi, når der stod gruppearbejde på programmet, og her "hang" vi til fællestimerarrangementer og i fritimer.

Fritimer! Der var ikke noget bedre end fritimer. Hvor vi altid håbede, - og hvor vi ofte skuffedes. Altid lagde vi vejen om ad de "lyserøde sedler", for det ku' jo være! Oh, hvilken jubel, hvis der var en fritime. Tænk fri! Fri for en times undervisning. En helt time til .... til hvad? Nå ja, til snak, the og hygge. Om ikke andet kunne man så måske tage sig sammen til at se på nogle lektier, som man ikke havde nået, men som regel blev det kun ved tanken.

Der var jo Bilkabageren, og næsten altid en, der ville hente rundstykker, hvorfor en indsamling blev startet, og en længere indkøbsliste skrevet.



I begyndelsen var der pædagogisk og socialt samvær, hvilket passede vores nok ikke alt for høje arbejdsmentalitet, men med tiden var det nok, som om den kommende eksamen og karakterræsset satte sit præg på os og undervisningen. Vi måtte indse, at det gjaldt om at få en god eksamen osv osv, og så os tvunget til surt slid i håb om en sådan, - og så alligevel -

Selv i 3. g, hvor vi ustandselig blev mindet om "livets alvor", kunne vi ikke lade være med at håbe på fritimer, glæde os over fællestimerarrangementer, som vi nok, det må vi vel med beklagelse indrømme, var tilbøjelige til at betragte som fritimer og se med forventningsfulde øjne ud af vinduet ved det mindste tegn på snestorm, der kunne betyde fri. Hvorfor gjaldt det mon hele tiden om at slippe udenom? Hvorfor var vi så ivrige efter at undgå den lærdom, som vis selv havde valgt? Herregud, det kan da vel ikke have været så slemt. Egentlig havde vi ikke noget imod undervisningen, og derfor havde vi også valgt gymnasiet. Der gik nok snarere sport i at undvige, for ærlig talt var det heller ikke spændende at hænge i kantinen i timevis, og aldrig var man mere sløv efter en skoledag, end når man havde haft mange "slapetimer".

Men der var jo også andet end undervisningen. Det var kammerater, samvær i og uden for skolen, det var sport og musik på forskellige planer og af forskellig art. Det var morgensamlingerne med alvorlige og morsomme indslag, og det var afslutningerne før ferier med underholdning. For det meste godt, rammende og sjovt, men til tider pinligt og dumt. Det var teater på halvhøjt plan, det var film og fællesuger m.v., og det var fester. De berømte - og desværre en overgang berygtede - fester, hvor lærere og elever mødtes i festligt lag og lod hverdagens trængsler bag sig. Sidst men ikke mindst var der rejser i ind-og udland med tid til seriøs sightseeing, museumsbesøg m.v. og hyggelige aftener i afslappet stil. Jo, det var faktisk alle tiders, når man sådan tænker efter. Selvfølgelig læste vi lektier og havde ikke altid den bedste samvittighed, når en opgave skulle have været afleveret. Selvfølgelig var stemningen ikke altid lige høj, når der blev delt karakterer ud, og selvfølgelig var ingen af os særlig begejstrede for eksamen, men hva' . Det var jo ikke værre, end vi klarede det, og en dag stod med huen og kunne konstatere, at de tre år var gået.



Fedt! Fest og glæde for vi var færdige! Færdige! Aldrig mere skulle vi sætte vore ben på den slaveanstalt, og alt hvad der kunne minde en om de tre slidsomme år, skulle, bortset fra huen, brændes! Vi var overstadige og berusede - af glæde og lettelse, og mangt og meget, som ikke vil kunne tåle at blive nedfældet på tryk, blev sagt om gymnasiet, lærerne, lektier og slid og slæb.

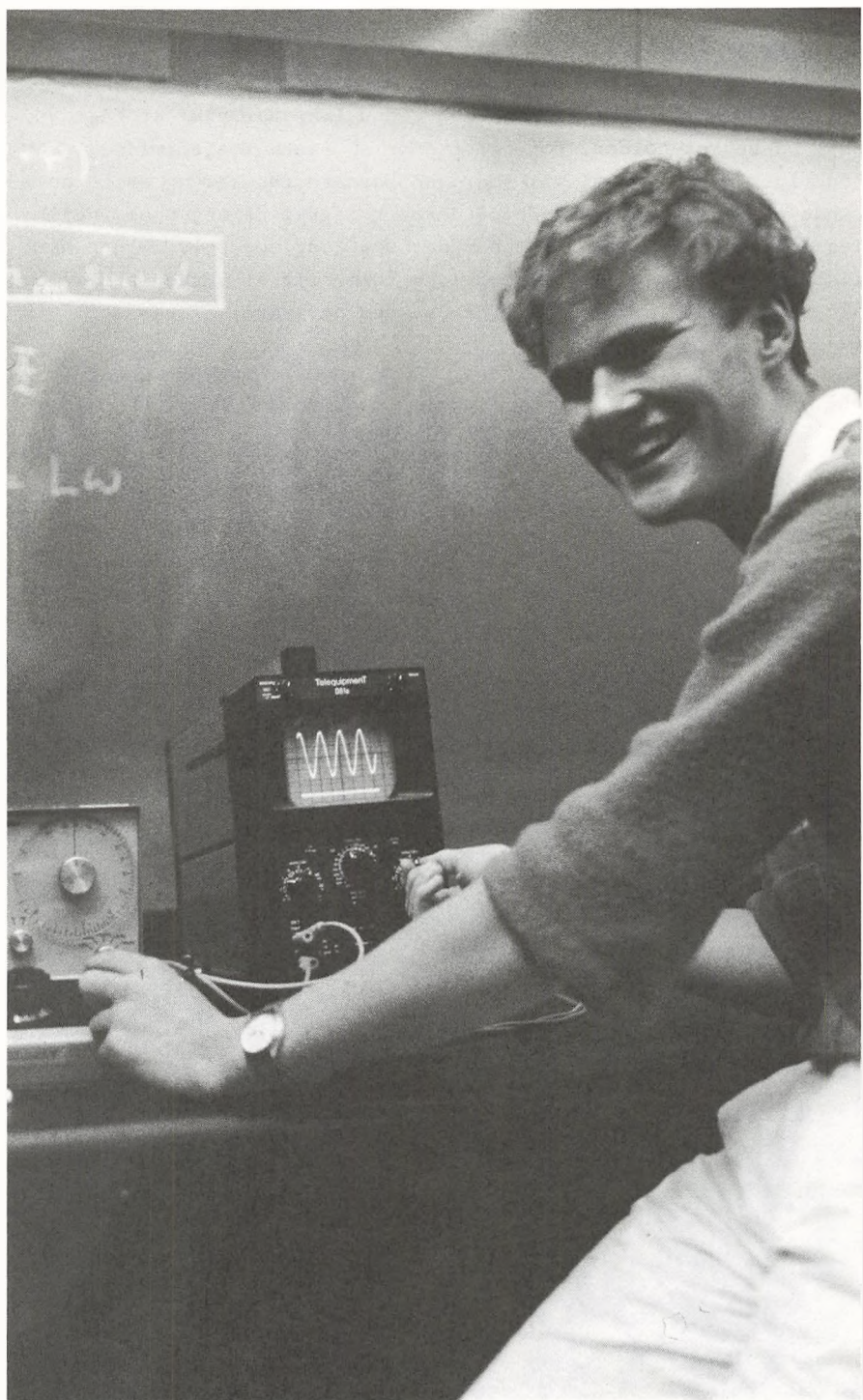
Men .... hjemme i et skab ligger alle mine kære notater, og et ringbind tager jeg jævnlige frem og stryger ømt: Alle mine afleveringsopgaver - frembragt i mit ansigts sved og indskrevet med stive fingre, mens min ryg blev mere og mere øm, og mine øjne sved af træthed. Nej, jeg kunne aldrig skille mig af med mine noter og opgaver. Aldrig. De er en del af mig selv, og selvom det måske nok ind imellem var lidt strengt, så var det 3 dejlige år. Man kom til at holde af sine lærere, selv de mest umulige og irriterende, og leger af og til med tanken om en dag at dukke op derude og møde dem igen. Få en snak og indsnuse "duften i bageriet". Glæder sig så småt, fordi der går rygter om, at en og anden vil forsøge at samle klassen til en fest og måske invitere lærerne med. Det kunne nu være sjovt!

Vi levede i en tryk verden. En skoleverden, som vi trådte ind i det år, vi begyndte skolen, til vi 12 - 13 år senere blev studenter. Det var en verden, som vi kendte. En på mange måder vidunderlig, problemfri verden. Nej, selvfølgelig var den ikke problemløs, - langt fra, men sammenlignet med, hvad man sendes ud i bagefter, var det en nem og tryk verden. Man var aldrig i tvivl om, hvad man skulle, for man skulle bare lave sine lektier og videre i næste klasse. Alt var tilrettelagt og timet, så det bare var at følge vejen frem. Men nu må man selv vælge den rigtige, for ingen siger dig, hvilken du skal gå. Der er utrolig mange blindgyder, som man kan ende i. Naturligvis er det også spændende at finde vej i denne labyrint, og det er sundt at stå på egne ben, men ind imellem ønsker man sig alligevel tilbage til den sikre skoleverden. Selv sidder jeg her i bussen, på vej ind til universitetet, hvor jeg har valgt at tilbringe de næste år med studier efter et års "leven livet". Men om det nu også er det "rigtige"? Skulle jeg mon ikke have valgt noget andet? Måske.

Langkær er forsvundet bagude, himlen har mistet sine røde farver, og solen er kommet helt op over horisonten, hvorfra den sender sine første stråler ud over landet. Om lidt skal jeg af og ud i den kølige morgenluft, hvor solen endnu ikke har nået at få magt. Bare nu vejret holder, for det tegner så fint. I eftermiddag, når jeg tager bussen hjem, vil jeg igen passere Langkær og se de nuværende elever komme slæbende på deres rygsække på vej hjem. Hej! Tag og smil! Nyd det, for I har det sku' godt, og selv om det er lidt hårdt lige nu, så vil I en dag komme til at savne Langkær og alt, hvad dette navn rummer for os, der har været elever der.

Anne Granum-Jensen  
Ole Roslev Østergaard  
studenter fra 1984









**DIMITTENDER  
1985**

DIMITTENDER 1985

Sproglig linie: N = nysproglig gren  
S = samfundsfaglig gren  
M = musikproglig gren  
K = klassisksproglig gren

a

Berit Lautrup Balters, N	Charlotte Maj Laursen, S
Mariann Bohnstedt Bjerregaard, N	Kirsten Levinsen, K
Heidi Birgitte Christensen, N	Kristine Lehmann Lund, S
Susanne Due, K	Lene Munk, S
Bo Riis Duun, N	Lone Nielsen, S
Kirsten Lerche Hansen, S	Søren Schultz-Pedersen, N
Mads Kjær Jensen, S	Anne Louise Schønherr, S
Tenna Ann Jensen, S	Peter Riegels Simonsen, N
Birgitte Koch, M	Lisbeth Bundgaard Øster, N
Eline Brøchner Larsen, S	

b

Frank Andersen, S	Peter Bruun Nielsen, S
Trine Holten Andersen, S	Helle Olesen, N
Pernille Gylle Bruun, N	Helle Meldgaard Pedersen, S
Peer Franz Bundgaard, N	Lisbeth Margrethe Pedersen, S
Helle Damgaard, S	Bettina Schou Petersen, M
Anette Holst, S	Camilla Eggertsen Petersen, M
Lone Reinholt Jacobsen, N	Kurt Henrik Krone Sandvad, M
Jes Tjagvad Jensen, S	Vibeke Dam Sørensen, N
Dorthe Jeanett Kristiansen, N	Susanne Abildhauge Thomsen, N
Anna Helene Mondrup, N	Julie Arendse Voss, K
Eva Raagaard Nielsen, N	

c

Charlotte Albrektsen, N	Susanne Gerda Kaufmann, M
Birgitte Sølvesten Andersen, M	Anne Larsen, N
Gitte Arildskov, S	Ib Daustrand Laustsen, M
Janni Stentoft Broch, S	Jane Dalsgaard Madsen, M
Trine Erichsen, N	Henrik Vendelbo Mikkelsen, S
Solveig Frank, N	Lene Negendahl, S
Birgit Glud, N	Anders Hestbech Pedersen, M
Helle Jensen, K	Lisbeth Pedersen, S
John Brandt Jensen, M	Janne Herskind Petersen, N
Marianne Justsen, N	Eva Simonsen, N
Dorte Glintborg Jørgensen, M	Annette Abildgaard Sørensen, N



d

Kaj Adamsen, S

Bente Andersen, N

Anne Mette Balling, M

Jens Andrew Baumann, S

Anne Charlotte Børresen, K

Charlotte Tilst Christensen, M

Lene Boberg Christensen, S

Hanne Bjerre Danielsen, S

Thomas Graah, M

Tina Hansen, S

Annie Birch Jensen, N

Pia Ditlev Jensen, N

Henrik Kalsbøll, M

Mette Lauritsen, S

Dorthe Middelhede, M

Karen Margrethe Rasmussen, N

Helle Roager, N

Kate Severinsen, N

Gitte Borgbjerg Skovsende, N

Hanne Hegelund Sørensen, N

Vanda Thomassen, K

Matematisk linie: F = fysisk gren  
N = naturfaglig gren  
S = samfundsfaglig gren  
M = musikmatematisk gren

x

Steffen Addington, M	Jette Stougaard Lovring, N
Lars Grill Andersen, N	Tage Lund, F
Bettina Reffstrup Christensen, N	Klaus Krabbe Mølgaard, S
Tommy Christensen, F	Tina Abildgaard Nielsen, N
Bent Sander Jensen, M	Niels Ulrik Ottesen, F
Gitte Jensen, M	Anita Rohde, F
Lone Kristensen, M	Mariann Vibeke Rosenlund, N
Torben Lindgaard Kristensen, S	Sonny Sareen, F
Ib Rene Laursen, S	Peter Gunnar Sloth, N
Charlotte Gade Farcinsen Leth, F	Stephan Stengler, F
Henriette Gade Farcinsen Leth, F	

y

Simon Bolwig, F	Flemming Wigh Skov Madsen, F
Anne-Marie Bülow, N	Karin Møller, N
Betina Eskesen, N	Henrik Ærenlund Pedersen, N
Peter Gyula Györkös, N	Martin Skov Petersen, S
Karsten Mølgaard Holm, N	Stig Tscherning Rasmussen, N
Morten Isaksen, F	Thorsten Handberg Strand, N
Betina Klitgaard Jensen, F	Ole Haahr Taankvist, M
Peter Løchte Jørgensen, F	Erik Vesløv, F
Anne Kaae, F	Peter Vestergaard, F
Jane Vogelius Lind, N	

z

Mette Kamp Andersen, N	Morten Lave, F
Lars Blücher Busch, F	Susanne Koudal Maul, F
Gitte Margrethe Jensen, N	Marianne Kjærsgaard Mortensen,
Steen Holst Jensen, S	Jane Stab Nielsen, N
Jesper Bruun Johnsen, S	Claes Elgaard Sørensen, S
Peter Henrik Kristensen, N	Jane Riis Sørensen, N
Anders Lauesen, S	Anette Wittorff, N

u

Kirsten Bagge, F  
Malene Dorff Christiansen, N  
Nils Ole Dalby, N  
Annette Erichsen, N  
Kurt Kjersgaard Hansen, F  
Poul Heilmann-Nøhr, F  
Michael Gorm Jensen, N  
Lone Karlsen, N  
Lars Lund-Thomsen, F  
Jens Kokholm Mogensen, N

Flemming Pedersen, S  
Kim Trygve Pedersen, N  
Ole Raaskou Pedersen, F  
Per Raaskou Pedersen, F  
Helene Randi Rasmussen, F  
Marianne Maack Rasmussen, N  
Søren Schjødt, F  
Elke Spangsbjerg Sørensen, N  
Steen Svejstrup Sørensen, F

v

John Henrik Bager, N  
Lars Grassmø Binderup, S  
Mette Gregersen, N  
Kenneth Cilleborg Hansen, S  
Margrethe Hauberg, S  
Allan Bendix Jensen, F  
Jens Christian Schjeldahl Jensen, F  
Erik Hagen Jørgensen, F

Carsten Rabæk Kjaer, N  
Ellen Madsen, N  
Birgitte Glud Nielsen, S  
Lisa Schacht Nielsen, N  
Anette Schou Petersen, N  
Inge Stæhr, S  
Louise Wiwe, N

ø

Brian Østergaard Andersen, N  
Jette Bottke, N  
Poul Brøbecher, S  
Jesper Kjærsgård Christiansen, N  
Morten Dissing, S  
Carsten Gotfredsen, N  
Else Wenshøj Horsager, F  
Anne Kirketerp, F  
Kirsten Larsen, F

Janne Harling Michaelsen, F  
Henrik Mundus-Pedersen, S  
Sten Nicolaisen, F  
Anja Damgaard Pedersen, S  
Lars Holm Pedersen, S  
Randi Schmidt, N  
Johannes Tang Sørensen, S  
Morten Tolbøl, F